

CONSIDERAȚII EPIDEMIOLOGICE ȘI CLINICE ÎN HEPATITA POSTTRANSFUZIONALĂ

T.Negomireanu, Livia Dragomir, Carmen Canciovici, Felicia Dumitrașcu,
D.Hurezeanu

Clinica de Boli Infecțioase,
Facultatea de Medicină, Craiova

Între anii 1968-1994 s-au internat în Clinica Boli Infecțioase Craiova un număr de 210 bolnavi adulți cu diagnosticul de hepatită posttransfuzională. Pe baza cazisticii studiate au rezultat: a) scăderea evidentă a incidenței cazurilor de la 30-50 cazuri/an la o medie de 6 cazuri/an după 1991, 93,5% fiind asociate intervențiilor chirurgicale; b) din cele 210 cazuri studiate - 40(19%) au fost determinate de virusul hepatitic B, virus ce nu a mai apărut în etiologia hepatitelor posttransfuzionale din ultimii 3 ani; c) la 57% din cazuri incubanța a fost cuprinsă între 45-90 zile și în acest interval s-a întâlnit procentul cel mai ridicat de forme clinice severe, colestatice, prelungite și decese; d) au predominat formele clinice medii (72,3% din cazuri) urmate de cele prelungite (16,3%), colestatice (5,4%), severe (4,1%), ondulate (1,9%). S-au înregistrat 3 decese (mortalitate 1,4%); e) nu s-a observat o relație directă între cantitatea de sânge administrat, pe de-o parte și incubanță, respectiv forma clinică de boală, pe de altă parte. În concluzie, în ultimii 3 ani, incidența hepatitelor posttransfuzionale a scăzut, ceea ce demonstrează o testare mai riguroasă a sângelui transfuzat. Nu s-au remarcat diferențe majore de formă clinică între hepatita posttransfuzională cu AgHBs și hepatita posttransfuzională fără AgHBs.